

"Királyi zászló jár elől, keresztfa titka tündököl..." Ezzel a szép népénekekkel indult és záródott - mintegy keretet adva - a virágvasárnapi szabadtéri Csíksomlyói passiójáték az újszegedi Ligetben. Egyedülálló és különleges volt ez a virágvasárnapi esemény városunkban, hiszen első alkalommal láthatott, hallhatott a közönség Szegeden szabadtéri passiójátékot.

Már délután 3 óra előtt több százan gyülekeztek az érdeklődők, izgatottan várták az előadás kezdetét, sőt menet közben is több járókelő csatlakozott a nézőkhöz. De sokan voltak, akik sokfelől érkeztek a passiójáték kedvéért. Egy idősebb úr és egy hölgy odajött hozzám az előadás előtt, mondták, hogy Budapestről érkeztek kifejezetten ezért az előadásért. Rajtunk, közreműködőkön is egyfajta jótekingony izgalom lett úrrá, amint a bevezető népének után Attila atya, a Krónikás szerepében előlépett. Mindannyian egyként arra törekedtünk, hogy Isten dicsőségére történjék a passiójáték, hogy a próbákon kidolgozott szerepkaraktereket, mozdulatokat a tőlünk telhető legnagyobb hitelességgel, meggyőző erővel tudjuk közvetíteni a körülöttünk lévő embertársainknak, hogy lehetőleg mindenki szívét megérintse Jézus szenvedéstörténete. Hatalmas élményben volt részünk mindannyiunknak, akik részt vehettünk ebben a játékban. A sok próba, a beszédgyakorlatok, az improvizációs készségek fejlesztése, a szituációs gyakorlatok mind-mind meghozták gyümölcsüket, hála Keserű Gyuri atyának és Kaj Ádám színházi rendezőnek a türelmes, mindig biztató munkájáért! Amikor egy-egy jelenetben nem akadt konkrét feladat, vagy éppen a színpadon végigtekinthettem a tömegben, láttam, hogy mindenféle korosztály képviseltette magát, a picitől a már régóta fiatalokig, nagy figyelemmel követték az eseményeket, időnként megkönnyezve, máskor nevetve, majd döbbenten, megrendülve. A gyerekek külön is említést érdemelnek, közülük sokan átérték a történeteket, szemükkel, fülükkel teljesen odatapadva egy-egy jelenetre. Lelkes, szünni nem akaró vastapssal, átszellemült mosollyal az arcukon köszönték meg az emberek a kapott élményt. Felemelő érzés volt az alkalmi, guruló színpadon vagy előtte állni és látni, hallani a lelkes ünneplést. Az előadás után meghatott, könnyező, vagy éppen örvendező emberek mondtak köszönetet ezért a passiójátékért. Nagyon szépek voltak a jelenetek utáni vagy előtti zenei betétek, amit többen észrevételeztek, valamint ugyancsak számtalan dicséretet kapott a háttérdíszlet is. A budapesti idősebb úr és hölgy az előadást követően odahajoltak hozzám és ezt mondták: „nagyon tetszett az előadás, érdemes volt leutazni”.

A plébánia nagytermében Attila atya elbeszélte, a kis ötletmágtól hogyan is jutottunk el a passiójáték megvalósulásáig. Ezek szerint: a ligetben előadandó passió gondolata Kerekes Lacitól, közösségünk régebb óta fiatal tagjától ered, amelyben Attila atya nagy lehetőséget látott, ezért megkereste és meghívta Keserű György atyát, a Piarista Diákszínpad vezetőjét, valamint Kaj Ádám fiatal színházi rendezőt, akik első szóra igent mondtak az ötletre. Hármójuk megbeszélése alapján végül is a Csíksomlyói népi passiójáték mellett döntöttek, amelynek szövege ízes, népies nyelvezetű, helyenként humoros, könnyen befogadható egy nem hívő számára is, azonban történetileg mégis hű a Szentíráshoz. A hosszú szöveget redukálták a lényegre koncentrálni és már csak önkénteseket kellett találni a különböző feladatokra,

színjátszókat, díszlettervezőt és segédkezőket, technikai munkatársakat. Hirdették Szeged templomaiban a jelentkezés lehetőségét, ám még Szatymazról és Szentmihályról is jöttek önkéntesek. Isten nagy kegyelme és áldása áradt ránk vasárnap. Annak ellenére, hogy a meteorológia borús, esős, szeles időt jósolt, az előadás órájában csodálatos időnk volt, szikrázó napsütéssel. Érdekesség, hogy akkor kezdett elborulni, amikor a Golgota-jelenethez értünk. Istennek hála és Pétervári Lajos hangmérnök leleményének, hogy az utolsó két napban hangosítás kérdése is megoldódott és megvalósulhatott, hogy a közel ezer néző jól hallhatta a szöveget és dalokat. Ismét megtapasztalhattuk körünkben, hogy „Istennek semmi sem lehetetlen!”

A passiójáték minden közreműködőjének hála és köszönet!

A szereposztás:

Krónikás: Thorday Attila atya

Jézus: Keserű György atya

Mihály főangyal: Lucz Ilona

Lucifer és Centurió (katona): Sípos Márk

Mária: Szunyog Istvánné Icu

Júdás: Jászfalusi Péter

Péter apostol: Gulyás Péter

János apostol: Szunyog István

Kajafás: Angyal Mercédesz

Pilátus: Ótott Ferenc

Mária Magdolna és Ancilla (szolgálólány): Tóth Judit

Farizeusok és I. II. ördög: Marosi Izabella, Szucsán Bettina

Plútó és I. katona: Both Szilveszter

Drúmó és II. katona: Ördög Pongrác

III. ördög: Szarka Mihály

Bélpoklosok és tanúk: Bíró Annamária, Bodnár Ágnes, Prazsák István

A darabot rendezte: Keserű György piarista szerzetes atya és Kaj Ádám a Szegedi Nemzeti Színház rendezője.

A zenét összeállította: Fábri Géza és Fábri-Ivanovics Tünde, akik a csíksomlyói Kájoni Kancionáléból válogatták össze a zenei betéteket.

Zene: Fábri Géza és Fábri-Ivanovics Tünde, közreműködött: Bővíz László, Garamvölgyi Anett, Gál Rita Hadobás Gergely, Korsós Kinga és Páli Tibor.

Hangosítás: Pétervári Lajos

Passiójáték a Ligetben

Írta: Lucz Ilona

Plakátkészítő: Bóna Judit

Díszlet: Kelemen Márta valamint Jászfalusi Péter, Kovács Anita, Sávai Márta.

Technikai munkatársak: Asztalos Johanna, Kerekes László, Kiss László, Szilvássy László és Takács Ferenc.

Lucz Ilona